

Oh o - ma sõ - na hoi - a ja sel - get õ - pe - tust!

Oh o - ma rii - ki ai - ta ja ris - ti - ko - gu - dust!

Ka kind - lat us - ku an - na! Kui täht siin tae - va all meid

saat - ku Si - nu sõ - na siin all, seal ü - le - val!

2. Oh oma au Sa hoia
ja keela vaenlasi,
oh valgusta ja pööra
kõik' oma vastaseid!
Su valgus neile paistku,
kes on veel pimedas,
Su armu sisse saatku
neid, kes veel eksimas!
3. Oh hoia oma linna,
mis Sina ehitand,
mis vere väest Sina
ka oled lunastand!
Su kirik seisma jäägu,
kui madu peale käib,
Su vägi valliks olgu,
siis võidu saada võib!
4. Oh oma lambaid hoia,
hunt hirmsast' peale käib;
Sa, Issand, üles ärka!
Kes muidu päästa võib?
Hea' karjamaale saada
meid, helde Karjane,
meid kaitse, sööda, jooda,
et jääme Sinule!
5. Meid heldest meelest hoia,
kes Sinu alamad,
ja pihuks, puruks tõuka
kõik uhked mässajad!
Su sõna saatjaks olgu
ja meile toiduseks,
ta surmaski veel jäägu
meil' lambiks, valguseks!
6. Meil' oma sõna hoia,
mis rahva õndsaks teeb,
ja Vaimuga meid võia,
et süda armust keeb!
Su sõna on kui mesi,
nii kallis hingele;
on vägev eluvesi,
meid saadab taevasse.
7. Oh tuules, tormis hoia
siin oma laevukest!
Ja ilma laineid keela,
et võitu ei saa sest;
vii ise raturanda
ja tüüri targasti,
meid sadamasse kanda
las' tuuli armsasti!

Viis: "Ma tahan jätta maha"
(Välet will ich dir geben)

Melchior Teschner, 1584-1635.

Sõnad: Andreas Gryphthius, 1616-1664.

Tõlge: Carl Peter Ludwig Maurach, 1824-1900.